

Provinciale en lokale ondersteuners

Provinciale en grootstedelijke steunfunctie-instellingen

In elke provincie bestaan intermediaire ondersteunende instellingen voor cultuureducatie en/of amateurkunst (zoals Plein C, Rijnbrink en Cultuur Oost). Dertien van deze provinciale ondersteunende instellingen zijn verenigd in de Raad van Twaalf. Ook zijn er in een aantal (grote) gemeenten ondersteunende instellingen (zoals CultuurSchakel, Cultuur Concreet of Cultuurweb) (Braam et al., 2026; Goossens & Neele, 2023). Konings (2020) zegt over deze instellingen: 'zij ondersteunen scholen bij de integratie van cultuur in het onderwijsaanbod en de leefwereld van de school.' Algemeen kunnen we stellen dat ondersteuning voor cultuureducatie de primaire taak is voor de provinciale steunfunctie-instellingen. De mate waarin ze ook ondersteuning bieden voor cultuurparticipatie wisselt sterk per provincie, mede afhankelijk van de opdracht (met bijbehorend budget) vanuit de provincie. De afgelopen jaren richten provinciale ondersteunende instellingen zich ook weer vaker op amateurkunstondersteuning. Ook zijn er provinciale instellingen die zich alleen richten op amateurkunst, zoals Stichting Klankkleur in Limburg.

De steunfunctie-instellingen verschillen in het soort ondersteuning dat ze aanbieden. Op zowel lokaal als provinciaal niveau zijn 'het faciliteren van ontmoeting en verbinding', 'kennisdeling' en 'professionaliseren' de belangrijkste vormen van ondersteuning. Alle ondersteuners bieden ondersteuning aan in de vorm van het faciliteren van ontmoeting, verbinding of samenwerking. Denk bijvoorbeeld aan het organiseren van netwerkbijeenkomsten. Op lokaal niveau zet een groot aantal organisaties ook in op kennisdeling (95%) en professionaliseren (95%). Op provinciaal niveau doen alle ondersteuners dit. Ook nemen alle provinciale ondersteuners de rol van adviseur op zich (Braam et al., 2026). De instellingen kregen de laatste tien jaar een steeds belangrijker rol gekregen in de uitvoering van het provinciaal cultuurbeleid, maar worden ook in toenemende mate voor beleidsvorming ingeschakeld (Goossens & Neele, 2023).

Lokale ondersteuners hebben het vaakst doelen rondom cultuureducatie. 92% heeft als doel 'cultuureducatie een vast onderdeel maken van het curriculum op scholen' en 89% 'artistieke kwaliteit van het aanbod van cultuureducatie versterken'. Het lukt ze vervolgens goed om deze doelen te bereiken. Provincies hebben het vaakst 'het versterken van het ecosysteem voor cultuurbeoefening' als doel (100%). Ook richten veel organisaties zich op 'ondernemerschap of organisatiekracht van culturele instellingen versterken', 'cultureel aanbod divers en toegankelijk maken', 'verbinding van cultuur met andere domeinen' en 'cultuurbeoefening een onderdeel maken van overheidsbeleid' (allen 83%). Ook provinciale organisaties vinden zichzelf goed in staat deze doelen te behalen.

Rijksregelingen zijn sterk sturend in de opdracht die provincies 'hun' provinciale instelling meegeven (Braam et al., 2026; Goossens & Neele, 2023; Hoogeveen et al., 2019). Door de matchingsconstructie van Cultuureducatie met Kwaliteit zijn zowel lokale als provinciale ondersteunende instellingen sinds 2013 vaak penvoerder van dit programma in hun provincie of gemeente. Hierdoor hebben ze een veel sterkere rol als procesbegeleiders en intermediair gekregen voor cultuuronderwijs (Hoogeveen et al., 2019). In zijn onderzoek naar de bijdrage van

penvoerders aan de verbetering van de kwaliteit van cultuuronderwijs binnen de CmK-periode 2017-2020 constateerde Kessels dat penvoerders voornamelijk een bijdrage leveren met coaching, verbinding en facilitering (Kessels, 2019). Meewis en Staals (2021) stellen na twee periodes CmK dat de rol van deze penvoerders is geprofessionaliseerd. Ook zij wijzen op de noodzaak van een coachende en flexibele opstelling van de penvoerder tegenover scholen, het leveren van maatwerk en het functioneren als verbinder. De focus op samenwerken en verbinden geldt als succesfactor, omdat verandering op scholen en verbetering van cultuuronderwijs alleen mogelijk is als er draagvlak is bij scholen en culturele instellingen. Dat vergt een lange adem en het voortdurend blijven uitdragen en overtuigen van de waarde van cultuuronderwijs (Meewis & Staals, 2021). De laatste jaren is er dus weer meer aandacht voor amateurkunst bij vooral provinciale ondersteunende ondersteuners. Deze aandacht werd versterkt door landelijke regelingen rondom amateurkunstondersteuning en de Brede Regeling Combinatiefunctionarissen (Braam et al., 2026; Van Treeck et al., 2021; Van Vulpen et al., 2021).

Voordat er weer meer aandacht kwam voor amateurkunst, stelden Van Treeck et al. (2021) en Van Vulpen et al. (2021) vast dat de overtallige aandacht voor cultuuronderwijs nadelige gevolgen had voor de amateurkunstondersteuning. Diverse instellingen met provinciale taken voor amateurkunst waren in de afgelopen decennia verdwenen of kregen de opdracht zich hoofdzakelijk of enkel op cultuureducatie te richten. In 2021 was er bij nagenoeg geen enkele provinciale steunfunctie-instelling een specifieke opdracht voor het ondersteunen van amateurkunstgroepen (Van Treeck et al., 2021). Daarnaast wijzen beide onderzoeken ook op de extra taken die gemeenten hebben gekregen, in het sociaal domein en de jeugdzorg, waardoor sommige gemeenten ervoor hebben gekozen om te bezuinigen op bijvoorbeeld ondersteuning van amateurkunst.

Deze hernieuwde aandacht voor amateurkunst werd versterkt door de coronapandemie en dus ook de 'herstelgelden' van OCW ten tijde van de pandemie voor de ondersteuning van amateurkunst. Deze gelden werden verdeeld onder enkele koepelorganisaties en onder de provinciale steunfuncties, waardoor bij deze steunfuncties er (weer) meer aandacht voor amateurkunst is ontstaan. In de evaluatie van de effecten van deze herstelgelden (Noijens & Roorda, 2024) is de conclusie dat er nieuwe verbindingen zijn ontstaan tussen ondersteuners en amateurkunstgroepen en dat de herstelsteun een flinke impuls gaf aan amateurkunstondersteuning op lokaal, provinciaal en disciplineniveau. Ook bepleiten de onderzoekers in het algemeen het belang van structurele ondersteuning. De herstelgelden zijn in 2024 vervangen door een zogenaamde 'pilotregeling', vooruitlopend op de Bestuurlijk Afspraken Cultuurbeoefening die begin 2025 zijn afgesloten.

Deze pilotregeling is in het leven geroepen om de ondersteuningsstructuur aan te vullen en te versterken. Overigens zijn de bedragen voor de ondersteuning van amateurkunst vele malen geringer dan de huidige budgetten bij de provinciale steunfunctie-instellingen voor ondersteuning van cultuuronderwijs (LKCA, 2022). In 2024 is de pilot geëvalueerd. Projecten die subsidie aanvroegen, moesten bijdragen aan de versterking van (de ondersteuning van) amateurkunst en buitenschoolse cultuureducatie, door te werken aan een van de omschreven kernambities. De onderzoeker noemt de pilot 'bijzonder', omdat het Rijk voor het eerst sinds lange tijd geld vrijmaakt voor amateurkunst, de regeling inzet op de infrastructuur en ondersteuning en de regeling in samenwerking met het veld is ontwikkeld. Daarnaast doet ze suggesties voor het

verder ontwikkelen van de Bestuurlijke Afspraken Cultuurbeoefening (Trienekens, 2024). In het hoofdstuk over beleid gaan we verder in op recente(re) investeringen in de ondersteuning van de amateurkunstsector.

In het kielzog van de herstelgelden en de pilotregeling heeft steunfunctie-instelling K&C Drenthe een provinciaal reflectieonderzoek uitgevoerd naar de bestaande ondersteuningsstructuur en naar hoe de ideale ondersteuningsstructuur voor Drentse amateurkunstgroepen eruit zou kunnen zien. De huidige ondersteuningsstructuur in Drenthe is 'gefragmenteerd', met grote verschillen tussen gemeenten in de mate van ondersteuning. Er ontbreekt een samenhangend netwerk van ondersteuners, en ondersteuningsprogramma's zien informele groepen vaak over het hoofd. Amateurkunstgroepen (zowel formeel als informeel) hebben vaak behoefte aan ondersteuning bij hun organisatie, zoals informatie en advisering over marketing en promotie, ledenwerving en fondsenwerving (Zernitz, 2023).

Voor informele groepen zien we dit ook in Limburg, waar de ondersteuningsbehoefte zich concentreert op financiële vraagstukken (De Jong et al., 2024). Er is een 'mismatch' tussen de hulpvraag (vaak uitvoerend) en de ondersteuning (vaak adviserend). In opdracht van de provinciale ondersteunende instelling ZIMHIC is onderzoek gedaan naar de ondersteuningsbehoefte, specifiek van informele groepen binnen de 'urban en street/hiphop scene'. Ook daar zou er een 'mismatch' zijn tussen ondersteuningsaanbod en behoeften. De bevindingen uit het onderzoek zijn dat 'ondersteuners proactief contact moeten zoeken met informele netwerken', cultureel ondernemerschap moet worden gefaciliteerd en je moet investeren in broedplaatsen en talentontwikkeling', 'financiële drempels verlaagd moeten worden' en 'er in diversiteit en inclusie moet worden geïnvesteerd binnen formele organisaties en ondersteunende instellingen' (Ramdihal, 2024). Zernitz (2023) adviseert de opzet van een beter samenwerkende ondersteuningsstructuur, met lokale cultuurcoaches en een provinciaal steunpunt voor amateurkunstgroepen. Verder adviseert ze om te investeren in bewustwordingscampagnes, eenvoudige subsidiereregelingen en meer samenwerking tussen organisaties (Zernitz, 2023).

Cultuurcoaches en andere lokale (individuele) ondersteuners

In veel gemeenten zijn individuele ondersteuners actief, als gevolg van de landelijke beleidsregeling Brede Regeling Combinatiefuncties (BRC, onderdeel van de Brede Specifiek Uitkering), (tot 2013 bekend onder de naam Impuls brede scholen, sport en cultuur). Het is net als CmK een matchingsregeling, waarbij de ministeries van VWS en OCW 40% van de salariskosten voor hun rekening nemen en de gemeente 60%. Met dit budget kunnen gemeenten vervolgens een of meer combinatiefunctionarissen aanstellen, die aanbieders van sport- en/of cultuurbeoefening, scholen en welzijn- en zorginstellingen ondersteunen om samen te werken. Het doel van de regeling is burgers motiveren voor deelname aan sport en/of cultuur. Al naargelang hun opdracht heten deze functionarissen vaak 'buurtsportcoach' of 'cultuurcoach'. De regeling was de eerste jaren vooral gericht op het verbinden van sport- en cultuuraanbieders met het primair en voortgezet onderwijs. In 2019 is de regeling verbreed en kwam er ook aandacht voor cultuurparticipatie en voor de verbinding met het sociaal domein. 257 gemeenten hadden in 2024 één of meer BRC-gefinancierde cultuurcoaches (Gómez Berns et al., 2025). Cultuurcoaches zetten zich in om zoveel mogelijk mensen te laten deelnemen aan kunst en cultuur.

Het Mulier Instituut monitort de BRC-regeling met vragenlijstonderzoek onder alle Nederlandse gemeenten. Ook hebben ze in 2025 onderzoek gedaan naar de ervaren impact van de BRC-regeling en hoe deze impact te meten. Het onderzoek laat zien dat om de impact (goed) in kaart te brengen naast cijfers vooral verhalen over de lokale context belangrijk zijn. Ook benadrukken ze dat verschillende niveaus (nationaal, gemeentelijk en uitvoerend) elk op hun manier bijdragen aan en kijken naar impact, maar dat het lastig blijft om dit éénduidig in cijfers uit te drukken (Van Stam et al., 2025). Uit de monitorrapporten naar de BRC blijkt dat het aantal deelnemende gemeenten en het aantal combinatiefunctionarissen sinds 2008 gestaag is gegroeid. In 2022 namen 340 van de 344 gemeenten deel aan de BRC, die samen 6.267 combinatiefuncties hebben aangesteld. Het ging in dat jaar in totaal om 3.509 fte (Heijnen et al., 2022). Dit is in 2023 gedaald naar 5938 en 3212 fte. Deze daling komt, ondanks aanvullende investeringen vanuit het Rijk, mede door het loslaten van een normbedrag van € 50.000,- per fte, waardoor het normbedrag per fte gemiddeld hoger uitvalt en er minder personen aangesteld kunnen worden (Gómez Berns et al., 2024). Ook in 2024 daalde het totale aantal fte naar in totaal 3.185 fte aan BRC-functionarissen actief verdeeld over 5.916 personen (Gómez Berns et al., 2025).

De meeste BRC-aangestelde functionarissen zijn buurtsportcoaches. Voor de sector kunst en cultuur zetten in 2022, 276 gemeenten 19% van de fte's (640 fte) in (Heijnen et al., 2022, p. 11). In 2023 was dit gedaald naar 256 gemeenten die gezamenlijk 453 fte cultuurcoaches hadden (Gómez Berns et al., 2024) en in 2025 zijn dit 257 gemeenten met 1147 cultuurcoaches verdeeld over 477 fte (Baggen et al., 2025; Gómez Berns et al., 2024; Gómez Berns et al., 2025). Of er tussen 2022 en 2024 een daling is in het aantal cultuurcoaches is niet goed vast te stellen, omdat de vraagstelling van het monitoronderzoek is gewijzigd. In 2022 is gevraagd voor welke sector BRC-functionarissen (overkoepelende term) werkzaam waren, vanaf 2023 is dit per profiel uitgevraagd (met cultuurcoach als een van de zes profielen). Maar een BRC-functionaris kan ook vanuit een ander profiel werkzaam zijn voor kunst en cultuur (Gómez Berns et al., 2024; Heijnen et al., 2022). Zo zijn er in 2025 1.406 combinatiefunctionarissen onderwijs (650 fte) actief in Nederland (Bronkhorst et al., 2025; Gómez Berns et al., 2025). Ook deze combinatiefunctionarissen spelen een belangrijke rol in het aanjagen van (onder meer) cultuur in het onderwijs. Het aantal functionarissen met het profiel 'cultuurcoach' is in 2024, afwijkend van de algemene trend, juist gestegen.

LKCA heeft in 2013, 2017 en 2022, naast de BRC-monitor van het Mulier Instituut, aanvullend onderzoek gedaan naar cultuurcoaches (Poelman & Poll, 2022; Poll et al., 2013; Van Miert et al., 2017). In 2025 deed het Mulier Instituut zelf verdiepend onderzoek naar cultuurcoaches (Baggen et al., 2025). Belangrijke bevindingen uit het laatste rapport *Cultuurcoaches onder de loep* (Poelman & Poll, 2022), de meest recente BRC-monitor (Gómez Berns et al., 2025) en het verdiepend onderzoek naar cultuurcoaches (Baggen et al., 2025) zijn:

- Het LKCA-onderzoek onderscheidt twee typen cultuurcoaches: de een werkt in en rondom school en is veelal adviserend en ondersteunend bezig. De ander werkt in de wijk en is vooral verbindend bezig. In 2025 publiceerde LKCA in samenwerking met diverse partijen nieuwe functieprofielen voor cultuurcoaches: cultuurcoach I, II en III. Deze worden ook gebruikt in de Mulier monitoronderzoeken. Daaruit blijkt dat ongeveer een derde van de werkzaamheden van cultuurcoaches faciliterend of uitvoerend is (36%; cultuurcoach I). Ze

werken samen met partners bij het plannen en organiseren van culturele activiteiten. Zo'n 44% van de werkzaamheden is initiërend of ontwikkelend (cultuurcoach II), wat wil zeggen dat ze nieuwe projecten en activiteiten ontwikkelen. Beleidsmatige of coördinerende werkzaamheden komen met 20% het minst vaak voor (cultuurcoach III) (Gómez Berns et al., 2025).

- Voor cultuurcoaches is het tot stand brengen van lokale verbindingen het uitgangspunt, maar verschilt het per gemeente en soms zelfs per cultuurcoaches met welke organisaties en sectoren dat gebeurt. De onderzoekers stellen dat de cultuurcoach een belangrijke meerwaarde heeft in de sterke verbinding met het onderwijs en in het versterken en uitbouwen van lokale verbindingen (Baggen et al., 2025). Circa 88% van de cultuurcoaches werkt samen met het primair onderwijs en zo'n 54% met het voortgezet onderwijs (Gómez Berns et al., 2025). Daarnaast wordt er veel, en in toenemende mate, samengewerkt met welzijn (63%) en de buurt (60%).
- Waar de meeste fte voor 2019 zich nog in en rondom school bevond, is er – sinds de verbreding in 2019 – een beweging gaande in de richting van het sociaal domein. Inmiddels werkt meer dan de helft van de cultuurcoaches samen met welzijnsorganisaties (Gómez Berns et al., 2025). De voornaamste doelgroepen die ze drie jaar eerder noemden, zijn (kwetsbare) jongeren of (kwetsbare) ouderen. De focus lijkt daarbij op welzijn te liggen, want er worden maar weinig zorgpartners genoemd (Poelman & Poll, 2022). Uit de BRC-monitor van 2025 blijkt verder dat cultuurcoaches zich hoofdzakelijk zijn gaan richten op mensen met een lage sociaaleconomische positie (31%), buurtbewoners (30%) en mensen met een migratieachtergrond (21%) (Gómez Berns et al., 2025).
- Gemeenten hebben moeite duidelijke doelen voor cultuurcoaches te formuleren en hun een duidelijke opdracht mee te geven. Ook hebben ze moeite om die doelen onderscheidend te maken van ander beleid, zoals interne cultuurcoördinatoren of CmK. Die onduidelijke opdracht en rolverdeling maakt het voor zowel aanbieders als partners (zoals scholen) moeilijk om te bepalen bij wie ze aan kunnen kloppen voor welke ondersteuning.
- Een grote uitdaging is het beperkte aantal fte. Vooral bij kleinere gemeenten is dit voor de cultuurcoach laag (totaal minder dan 0,5 fte). Gemeenten en cultuurcoaches zelf zien graag een verhoging van het aantal fte. Inhoudelijke argumenten hiervoor zijn een toenemende ondersteuningsvraag van amateurkunstverenigingen, mede door de coronapandemie, en dat er onbenutte kansen liggen voor samenwerking met het sociaal domein. Organisatorische argumenten zijn dat het beperkte aantal fte en het lage normbedrag het lastiger maken om vaste krachten te vinden.

Er is bij gemeenten groot draagvlak voor de regeling, getuigen de grote deelname. Ze zeggen in de verschillende monitoronderzoeken resultaten te zien op veel doelstellingen van de BRC. Ze noemen daarbij vooral 'het leggen van verbindingen met andere domeinen' en 'het vormen van netwerken rond stimulering van deelname aan sport en cultuur'. Maar hierbij gaat het, zoals Van Bergen et al. (2021) benoemen, om percepties van de resultaten en niet om objectieve data over de concrete effecten van de regeling. Er zijn bijvoorbeeld geen eenduidige harde cijfers beschikbaar over het aantal bereikte deelnemers (Van den Berg et al., 2023). Het onderzoek *Cultuurcoaches onder de loep* toont aan dat beleidsambtenaren en werkgevers van cultuurcoaches worstelen met monitoren en evalueren, waarbij deze tegelijkertijd aangeven dat cijfers in hun

ogen niet veel zeggen over de effecten van het werk van cultuurcoaches. Gemeenten illustreren de impact meestal met verschillende voorbeelden (Poelman & Poll, 2022; Van Bergen et al., 2021).

Overigens zijn er ook lokale ondersteuners (onder verschillende benaming, zoals cultuurmakelaar of cultuurscout) die niet vanuit de BRC worden gefinancierd. In 2020 financierde een op de vijf gemeenten hun lokale individuele ondersteuners vanuit een ander budget dan de BRC (Hageman et al., 2022). Naar de exacte aantallen of het functioneren van deze ondersteuners wordt nauwelijks onderzoek gedaan. Wel is er een kleinschalig vragenlijstonderzoek gedaan onder 88 lokale ondersteuners voor amateurkunstgroepen (cultuurcoaches, cultuurmakelaars, beleidsmedewerkers culturele instelling, beleidsmedewerkers gemeenten) over uitdagingen van amateurkunstgroepen in hun omgeving en in hoeverre deze bekend waren met en gebruikmaken van de ondersteuning door de provinciale steunfunctie-instellingen en amateurkunstkoepels. Ook uit dit onderzoek blijkt dat er volgens deze ondersteuners extra of andere ondersteuning nodig is om de verschillende uitdagingen voor amateurkunstgroepen en hun artistiek begeleiders en kunstdocenten te lijf te kunnen gaan. Daarnaast is er volgens hen ook meer gecoördineerde samenhang en samenwerking nodig tussen de verschillende ondersteuners (Neele & Roorda, 2023).

Provinciale erfgoedinstellingen

OPEN (Overleg Provinciale Erfgoedinstellingen Nederland) heeft in 2020 onderzoek laten doen naar de ondersteuning van erfgoedvrijwilligers in de twaalf provincies. De erfgoedorganisaties binnen OPEN zorgen voor het zichtbaar maken en houden van erfgoed en doen dit door onder meer beheerders en gebruikers te helpen. De leden vormen de schakel tussen de lokale erfgoedpraktijk en nationaal erfgoedbeleid (Vinken & Diepstraten, 2020).

Vrijwilligers hebben behoefte aan ondersteuning bij bijvoorbeeld financiën en erfgoedkennis. Daarnaast zijn erkenning en eigenaarschap voor hen van belang. Een betrokken overheid heeft toegevoegde waarde via erkenning, integrale aanpak, zichtbaarheid en/of een platformfunctie. Het contact met de overheid of andere instituties kan het beste via een verbindingspersoon lopen (Nguyen, 2022). Onderzoek van OPEN laat zien dat de ideale ondersteuningsstructuur van vrijwilligersorganisaties is ingericht op het zichtbaar maken van uitwisselingsmogelijkheden van erfgoedgroepen. Het gaat dan om 'weten bij wie je moet zijn, het leggen van contacten, goede communicatie en promotie' (Vinken & Diepstraten, 2020).

Specifiek voor immaterieel erfgoed benoemt onderzoek van de provinciale erfgoedinstelling in Gelderland drie gewenste ondersteuningsrollen (Trienekens, 2024). Ten eerste gaat het om de verbindende rol: gemeenschappen en erfgoedinstellingen met elkaar in contact brengen. Daarnaast gaat het om het inventariseren en zichtbaar maken van immaterieel erfgoed in de provincie. En ten derde gaat het om het verkennen hoe het erfgoedveld inclusiever kan worden.

Dit is een gedeelte uit de *Kennissynthese cultuurbeoefening op school en in de vrije tijd 2026*, een verzameling van onderzoek naar cultuureducatie, cultuurparticipatie, amateurkunst, erfgoedparticipatie, talentontwikkeling en immaterieel erfgoed in Nederland en Caribisch Nederland. In de kennissynthese beschrijven we de belangrijkste bevindingen van gepubliceerd Nederlands onderzoek in de afgelopen twaalf jaar en geven we een beeld van recente ontwikkelingen in cultuurbeoefening.

Lees meer in de complete Kennissynthese cultuurbeoefening op school en in de vrije tijd 2026 inclusief aanleiding en onderzoeksopzet, reflectie, literatuurlijst, dankwoord en colofon.

Literatuurlijst

Baggen, W., Bronkhorst, P., Van Stam, W., & Gómez Berns, A. (2025). *De cultuurcoach. Profiel van de Brede Regeling Combinatiefuncties*. Mulier Instituut.

Braam, H., Goossens, L., & Janse, A. (2026). *Monitor lokale en provinciale ondersteunende instellingen voor cultuurbeoefening op school en in de vrije tijd 2026*. LKCA.

De Jong, J., Van Helden, S., & Schoonbrood, W. (2024). *Informeel actieve cultuurbeoefening in groepsverband in Limburg*. Huis voor de Kunsten Limburg/Maastricht University/Bureau Schoonbrood.

FilmForward. (2024). *Verkenning talentontwikkeling. Verkenning van initiatieven en programma's voor talentontwikkeling in de film- en audiovisuele sector*.

Gielen, M., Van der Veen, S., & Van Asselt, M. (2017). *Talentontwikkeling en de poppodia. Onderzoek naar de financiële druk op poppodia en hun rol bij talentontwikkeling*. APE.

Gómez Berns, A., Bronkhorst, P., Wessels, W., & Van Stam, W. (2025). *Monitor Brede Regeling Combinatiefuncties 2024*. Mulier Instituut.

Gómez Berns, A., Van Stam, W., Keijzer, M., & Baggen, W. (2024). *Monitor Brede Regeling Combinatiefuncties 2023*. Mulier Instituut.

Goossens, L., & Neele, A. (2023). *'Er is strikt genomen geen rol'. Provinciaal cultuureducatie- en cultuurparticipatiebeleid: een analyse naar de provinciale rolopvatting in het cultureel bestel*. LKCA.

Hageman, H., Meewis, V., Neele, A., & Poll, J. (2022). *'Wij maken geen cultuur!'. Monitor gemeentelijk beleid cultuureducatie en cultuurparticipatie*. LKCA.

Heijnen, E., Van Stam, W., Gómez Berns, A., & Vrieswijk, S. (2022). *Monitor Brede Regeling Combinatiefuncties 2022*. Mulier Instituut.

Hoogeveen, K., Van der Zant, P., Kruiter, J., Vander Heyden, K., & Donkers, E. (2019). *Goed cultuuronderwijs, ook in de toekomst. Opbrengsten Cultuureducatie met Kwaliteit en Impuls Muziekonderwijs*. Sardes.

Kessels, S. M. J. G. (2019). *Coachen, verbinden en faciliteren. Een onderzoek naar de bijdragen van de penvoerders van de Deelregeling Cultuureducatie met Kwaliteit 2017-2020 aan het debat over een verbetering van de kwaliteit van cultuureducatie in het primair onderwijs*. Masterscriptie Kunstbeleid en -Management Universiteit Utrecht.

Konings, F. (2020). *Zitten we op één lijn? Een studie naar de bijdrage van culturele instellingen aan doorlopende leerlijnen cultuuronderwijs in de basisschool*. Proefschrift Rijksuniversiteit Groningen. <https://doi.org/10.33612/diss.119860716>

KWINK Groep, Panteia, & RebelGroup. (2017). *Sectorbeschrijvingen cultuur*.

- LKCA. (2022). Analyse plannen herstelsteun amateurkunst 2022.
- Loots, E., Dalla Chiesa, C., & Wijngaarden, Y. (2024). In the Mix. Meer dan de som der delen? Erasmus University Rotterdam.
- Meewis, V., & Staals, E. (2021). Rapportage onderzoek naar verandering, leren en kennis delen in het landelijk netwerk van penvoerders CmK. LKCA.
- Neele, A. (2024). VerenigingsMonitor 2024. Verenigingen voor kunstbeoefening in cijfers. LKCA.
- Neele, A., & Roorda, P. (2023). Resultaten enquête lokale ondersteuners amateurkunst 2022. LKCA.
- Nguyen, M. K. (2022). 'Kom eens naar de wijk toe'. Behoeften van vrijwilligers en participanten bij erfgoedparticipatie. Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed.
- Noijens, H., & Roorda, P. (2024). Evaluatie herstelsteun amateurkunst 2022-2023. De opbrengsten en aandachtspunten voor de toekomst. LKCA.
- Poelman, E., & Poll, J. (2022). Cultuurcoaches onder de loep. LKCA.
- Poll, J., De Groot, H., & Wervers, E. (2013). Inventarisatie cultuurcoaches. LKCA.
- Ramdihal, R. (2024). Van eilandjes naar ecosysteem. Een verkenning naar de ondersteuningsbehoefte van informele groepen. ZIMIHC Connect.
- Roorda, P. (2014). Inventarisatie toptalentontwikkeling. Een inventarisatie naar de voorzieningen die toeleiden naar het kunstvakonderwijs of beroepsuitoefening in een kunstvak. LKCA.
- Slaa, P. (2017). Jong muzikaal talent. De positie van concoursen voor jong muzikaal talent in het Nederlandse muziekonderwijs. Masterscriptie Universiteit Utrecht, Master of Applied Musicology.
- Trienekens, S. (2024). Evaluatie Regeling Pilot Nationaal Akkoord Amateurkunst. Urban Paradoxes.
- Van Bergen, K., Korn, F., Van Rij, C., & Witvliet, M. (2021). Evaluatie Brede Regeling Combinatiefuncties. Regioplan Beleidsonderzoek.
- Van den Berg, E., Bussink, H., Van Eikern, I., Knol, J., Van der Grinten, M., & Kamphuis, E. (2023). Resultaten van 10 jaar cultuureducatiebeleid. Periodieke rapportage cultuureducatiebeleid 2013-2022. Eindrapport. SEO Economisch Onderzoek/Oberon.
- Van den Hoek, S., Kampman, L., Meewis, V., Poll, J., Tal, M., Vermeulen, A., & De Wit, M. (2012). Het cultuurnetwerk. Over de infrastructuur cultuureducatie per 1 januari 2013. Cultuurnetwerk Nederland.

Van Eijck, K., Windhorst, M., & Van der Zant, P. (2016). *Latente talenten worden manifest. Eindrapport over de derde peiling van het talentenvolgonderzoek 2013-2017 in opdracht van het Fonds voor Cultuurparticipatie*. Bureau ART.

Van Miert, M., Poll, J., & Twaalfhoven, A. (2017). *Tweede inventarisatie cultuurcoaches. Rapportage januari 2017*. LKCA.

Van Stam, W., Bronkhorst, P., & Keijzer, M. (2025). *Impact Brede Regeling Combinatiefuncties zichtbaar maken*. Mulier Instituut.

Van Treeck, J., Wester, A., Roorda, P., & Noijens, H. (2021). *Inventarisatie ondersteuning amateurkunstgroepen. Rapportage en analyse van de landelijke, provinciale en lokale infrastructuur*. LKCA.

Van Vulpen, M., Boonekamp, J., & Stallen, H. (2021). *Revitalisering van de amateurkunst. Investeren in een betere ondersteuningsstructuur. Rapport LKCA*. BMC.

Vinken, H., & Diepstraten, I. (2020). *Ondersteuning van erfgoedvrijwilligers. Een onderzoek in de twaalf provincies*. OPEN/Pyrrhula Research Consultants.

Wester, A., Van Treeck, J., & Fortuin, M. (2022). *Onzichtbaar zingen. Een kwalitatief onderzoek naar informele zanggroepen*. LKCA.

Zernitz, Z. (2023). *Naoberschap & (gain) kunst. Reflectie op de ondersteuning van amateurkunstgroepen in Drenthe*. Stichting Kunst & Cultuur.